

и до Дедеагач. Дружината му очиства няколко кърсердари и насилници — башибузуци. През есента на 1847 г. дружината му преминава в Румъния. Напролет тя е отново в Сливенския балкан. Но този път тя е разбита. Войводата с няколко другари е заловен и обесен в Сливенския затвор.

През 30-те години започва своите хайдушки действия Желез Добрев Железчев (Желю войвода). Роден е към 1810 г. в с. Черкешлий, днес носещо неговото име — Желю войвода. Останал рано при майка мащеха, за него животът в село не е привлекателен. Напуска овчарлъка и става хайдутин, действуваш отначало в тогавашните гъсти ормани край р. Тунджа. По-сетне преминава в Сливенския балкан и се включва в дружината на Димитър Калъчлията.

Повече в западния край на Сливенски окръг през 30-те — 50-те години на XIX в. действуват дружината на Бойчо войвода Цеперански. Ученик преди това на Ценю войвода, лежал известно време след 1830 г. в руските затвори, Бойчо войвода дълги години (до 1856) обикаля родните планини. Според П. Хитов няма място в страната, което Бойчо войвода да не е посетил. Богатият хайдушки опит на Бойчо войвода му позволява да състави наредба за действията на хайдушките дружини — „Хайдушки закон“ (вж. приложението). За нас действията на Бойчо са важни и за това, че той се явява учител на редица видни хайдутини от Сливенския край. При него получават школовка Димитър Калъчлията, Пею Буюклията, Злати Конарчето, Курти Янчев, Филип Тотю и много други.

В края на 40-те години излизат да хайдутуват верните другари: Димитър Стоянов Котев (получил по-сетне прозвището Калъчлията), овчар от с. Торлак махле (Загорци). Пею Буюклията от с. Козос моде (Козарево) и чичовият син на Калъчлията — Курти Янчев от Нова Загора. Малко време Хитов пише погрешно, че той е от Нова Загора). Малко време те са при Бойчо войвода. Скоро се отделят в самостоятелна дружина, към която се присъединява и Злати от с. Конаре. Отначало дружината им действуват предимно в Новозагорско. Имаг ятаци в Крива круша, Дядово, Сборище, Събрано, Нова Загора. Успешна е проведената акция в с. Дуванджизлий (Бенковски — Старозагорско), където Калъчлията се престорва на син на Зейнил паша.

Около началото на Кримската война (1853 г.) дружината